

РЕШЕНИЕ

№ 4273

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 04.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3145** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.267,ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Решение №91/28.02.2013 година на Директор на Агенция”Митници” ,с което същият оставил жалбата на [фирма] срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки№38/16.01.2013 година на Началник Митница- П. без уважение и потвърдил обжалваното постановление.

Развитите в жалбата оплаквания са за необоснованост и незаконосъобразност на издаденото решение. Твърди се, че в постановлението е посочено, че то се налага въз основа на чл.196, ал.1 ДОПК, като напълно неправилен и изводът на Директор на Агенция” Митници” и на органа, издал постановлението за налагане на обезпечителни мерки, че достатъчно условие, за да бъдат наложени обезпечителните мерки е съставеният АУАН срещу жалбоподателя, още повече, че е оспорено извършеното авторство на деянието, посочено в АУАН.Посочва се още,че не е изяснена собствеността на вещите ,върху които е наложен запорът, които не са били собственост на дружеството. Искане се отмяна на решението и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място] редовно и своевременно призован, не и изпраща представител. От представител на същия/ без надлежна представителна власт/ е постъпила писмена защита с изразено становище по съществуването на спора.

Ответникът по жалбата- Директор на Агенция” Митници” ,редовно и

своевременно призван, се представлява от юрисконсулт Е.,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на разноски. Подробни съображения относно неоснователността на подадената жалба, развива и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 19.12.2012 година срещу жалбоподателя е съставен АУАН №447, затова, че на 29.11.2012 година е осъществил състава на нарушението по чл.126, във връзка с чл.128,ал.2 от ЗАДС. Актът е връчен на управителя на дружеството- нарушител на 19.12.2012 година.

На 19.12.2012 година до Отдел' ПН е изпратен АУАН с цел предприемане на действия по чл.107г от ЗАДС.

На 16.01.2013 година , Началник Митница П. издал Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 38/16.01.2013 година за обезпечаване на вземанията по съставения АУАН на жалбоподателя за размера на дължимия акциз, възлизащ на 1403 324.80 лева, наложил запор върху движими вещи-МПС, подробно описани в постановлението за налагане на обезпечителни мерки-4 броя и забранил разпореждането със запорираното имущество.

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е връчено лично срещу подпис на 17.01.2013 година на управителя на жалбоподателя.

На 23.01.2013 година, жалбоподателят депозирал жалба до Директор на Агенция' Митници', а последният с Решение №91/28.02.2013 година, оставил жалбата бе уважение и потвърдил обжалваното постановление за налагане на обезпечителни мерки.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, както и такива представени от страна на жалбоподателя.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.197,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността на решението, съдът следва да извърши преценка издадено ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма ,спазени ли са материално- правните и процесуално- правните разпоредби.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е Директор на Агенция' Митници', на когото изрично по силата на чл.197 от ДОПК/ вр. с чл.107г от ЗАДС, е предоставено правото да разглежда жалби срещу Постановленията за налагане на обезпечителни мерки.Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването.При издаването му, Директорът на Агенция „Митници” е спазил процесуално правните разпоредби и материално правните разпоредби.

В настоящия случай,между страните няма спор, че с Постановление за налагане на обезпечителни мерки,№ 38/16.01.2013 година спрямо жалбоподателя са наложени обезпечителни мерки –Запор върху движими вещи, собственост на длъжника- 4 броя МПС, подробно индивидуализирани в постановлението , издадено

от Началник Митница П./Изрично в разпоредбата на чл.107г от ЗАДС е посочен редът за налагане на обезпечителни мерки- за обезпечаване на вземания по съставен акт за установяване на нарушение по този закон, митническите органи могат да налагат следните обезпечителни мерки заповор на движими вещи и вземания на длъжника, включително по сметки в банки, заповор върху стоки в оборот, възбрана върху недвижими имоти. Обезпечителните мерки се налагат, когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на вземанията по ал. 1. и се налагат в съответствие с размера на вземанията с постановление на началника на митницата, в района на който е установено нарушението. Изрично разпоредбата на чл.107г,ал.5 от ЗАДС постановява, че за неуредените в този член въпроси се прилагат разпоредбите на [глава двадесет и четвърта](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс-Обезпечения на вземанията. На второ място,съществено тук,е, че налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12,ал.2,т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител/ в това число и на митническите органи по силата на препращането на чл.107г от ЗАДС.Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество.Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права,обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона- ЗАДС и ДОПК/ процедура,предпоставки,срокове и органи.Безспорно установено,че обезпечителните мерки-Заповор върху движими вещи ,собственост на жалбоподателя,са наложени с цел да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на жалбоподателя.Началник Митница П. е наложил този вид обезпечителни мерки-Заповор върху движими вещи, собственост на длъжника/ които изрично са предвидени като вид обезпечителни мерки в разпоредбата на чл.107г от ЗАДС.В този смисъл те са подходящи и съответстват на обезпечителната нужда-предвид невъзможността за прилагане на друг вид обезпечителна мярка.В тази насока, неоснователен е и неподкрепен с никакви доказателства е доводът на жалбоподателя, че този вид обезпечителни мерки ще възпрепятства извършването на дейността му.На следващо място,по делото липсват каквито и да било доказателства, сочещи,че жалбоподателят-длъжник е представил обезпечение в пари,безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа или пък има готовност да представи друг вид обезпечение.Не се представиха и доказателства,че липсва изпълнително основание. Твърденията на жалбоподателя,че не е издадено наказателно постановление и то именно е изпълнителното основание, е голословно и е плод на непознаване на правната материя.Изрично в разпоредбата на чл.107г от ЗАДС, е предвидено като изпълнително основание за налагане на обезпечителните мерки – издаденият АУАН срещу нарушителя.Законодателят не е предвидил издаването на наказателно постановление като основание за налагане на обезпечителните мерки по реда на чл.107г от ЗАДС. На второ място, обстоятелството дали жалбоподателят е извършил или не посоченото в АУАН нарушение , не може да бъде предмет на съдебна проверка в настоящото производство, защото от една страна- АУАН не е административен акт, подлежащ на съдебен контрол/ макар и наречен акт и то в това производство. Неговата правна природа е уредена в ЗАНН и срещу него за нарушителя е предвидена възможност да депозира писмено възражение до административно- наказващия орган. От друга страна, редът за обжалване на имуществената санкция, налагана по ЗАДС/ и то наложени с наказателни

постановления/, е регламентиран отново в ЗАНН и наказателното постановление/- пред съответния районен съд, а не пред Административния като първа инстанция.

Неоснователен е и доводът на жалбоподателя, че вещите, върху които е наложен запорът не са негова собственост, защото на първо място- от приложените свидетелства за регистрация на МПС, е видно, че четирите броя полуремаркета са собственост на дружеството- жалбоподател. На второ място, жалбоподателят не ангажира никакви доказателства в подкрепа на тезата си, че собствеността върху тези МПС е прехвърлена на други лица. На следващо място, ако в действителност тези МПС са прехвърлени на други лица, то изрично по силата на чл.197, ал.5 от ДОПК/ приложима по силата на препращащата норма на чл.107г от ЗАДС-трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. На следващо място доказателства, че към деня на запора, вещите в постановлението са се намирали във владение на трети лица по делото липсват. Неоснователен е и доводът на жалбоподателя, че от приложения отчет за приходите и разходите е видно, че той разполага с парични средства, защото от една страна-Началник Митница -П. не е наложил несъществуваща обезпечителна мярка, а от друга- за длъжника съществува правната възможност, ако тази мярка не е подходяща да предложи друг вид обезпечение- нещо, което в случая не е налице. Неоснователен и доводът на жалбоподателя, че в постановлението за налагане на обезпечителни мерки липсват мотиви. Съдържанието на постановлението е изрично посочено в чл.196 от ДОПК и според тази разпоредба, постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му, фактическите и правните основания за издаването му, наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите, вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Тук липсва изискване постановлението за налагане на обезпечителни мерки да бъде мотивирано.

По делото също не се представиха никакви доказателства, сочещи, че действието на наложените обезпечителни мерки ще затруднят дейността на жалбоподателя. Тежестта на доказване, че наложената обезпечителна мярка ще затрудни дейността на длъжника, пада само и единствено върху жалбоподателя. Следва да се отбележи, че при този вид производство, съдът следи наличието на предпоставките за налагане на обезпечителните мерки и поведението на длъжника в посока предложение за замяна на обезпечителната мярка. По делото и при казаното по-горе, жалбоподателят не ангажира доказателства за намерението си за промяна на наложените обезпечителни мерки, както с оглед готовността му за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа или пък има готовност да представи друг вид обезпечение нито пък доказателства, че се е възползвал от предвидената в чл.214 от ДОПК възможност за избор от длъжника-след като обяви цялото си имущество, да предложи изпълнението да бъде насочено върху друга движима или недвижима вещь или да бъде извършено само чрез някои от исканите от публичния изпълнител способности, при което съвсем законосъобразно

ответникът по жалбата е оставил жалбата без уважение срещу постановлението за налагане на обезпечителни мерки..

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е законосъобразно, което пък от своя страна предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за заплащане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Воден от горното и на основание чл.197,ал.2 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА [фирма] [населено място] срещу Решение №91/28.02.2013 година на Директор на Агенция "Митници", с което същият оставил жалбата на [фирма] срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки №38/16.01.2013 година на Началник Митница- П. без уважение и потвърдил обжалваното постановление.

ОСЪЖДА [фирма]- ГР. П. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА АГЕНЦИЯ "МИТНИЦИ" ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ В РАЗМЕР НА 150 ЛЕВА.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197,ал.2 ДОПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: